

LLIBERTAT

FRANQUEIG CONCERTAT

ANY II. — Núm. 309

TARRAGONA, DISSABTE, 24 DE JULIOL DEL 1937

PREU: 15 CENTIMS

Podran metrallar-nos, pendre'ns la nostra vida, però per més que facin, per més que perfeccionin el crim, no podran llevar-nos el nostre sentiment antifeixista que no morirà mai.

realitats

La força nacional de Catalunya

Degut a l'actitud que el poble de Catalunya adopta davant de tots aquells homes o partits que combaten el nostre nacionalisme més o menys disfrassadament; degut al fracàs sorollós de totes aquelles organitzacions que tot i representar unes masses i uns ideals, maniobren en contra del nostre idioma, i de les nostres coses; degut al desprec que sent Catalunya per tot allò que al llarg del temps representa un obstacle a les conquestes de Catalunya com a Nació, ara tothom surt amb el tòpic d'ésser més catalanista que "el català més català". Organitzacions que fins fa poc declaraven gairebé públicament la seva incompatibilitat amb els partits nacionals catalans pel sol fet de defensar tossudament les llibertats que Catalunya necessita, resulten ara defensors intransigibles de la nostra autonomia, de la nostra gairebé independència.

Per altra banda partits de nova formació, no obstant haver contribuït amb maniobres polítiques a minvar les llibertats de Catalunya, ara surten a la palestra i dia rera dia venen declarant-se els salvadors de nostra terra i de les seves llibertats.

Tothom defensa Catalunya. Tothom es sent nacionalista, Tothom reconeix el dret que tenim a ésser Nació. Arreu facilitats i "bluff" catalanista. Arreu xerrameca hipòcrita i insolent.

Feina inútil i treball perdut aquest de voler donar gat per llebre als catalans, companys antifeixistes que així us produïu! El poble vol fets i no paraules, cosa que també diu vosaltres molt enèrgicament des dels vostres portaveus però que mai realitzen en el terreny pràctic de la vida política i social!

El poble català no pot sentir-se identificat amb el vostre insospitat catalanisme d'última hora (i en últim recurs) mentre hi hagi dins de les vostres organitzacions un prejudici d'expressió que fa que tot ho diguen amb altra parla que la nostra. Mireu l'espectacle que en aquest sentit donen sindicals i molts partits polítics a Catalunya. Manifestos en castellà, circulars en castellà, discursos i propaganda en castellà... i fins periòdics de bell nou creats escrits en castellà!

Si enfloc de dignificar Catalunya, de la nostra terra en féu una colònia qualsevol!

Aquest és el vostre catalanisme? Aquest és el vostre nacionalisme? Prediqueu però no realitzeu. Voleu fer sentir el vostre nacionalisme parlant en castellà. I el primer deure de tot nacionalista és dignificar la seva pròpia parla.

Amb quins mèrits més absurds voleu presentar-vos com a salvadors de la Catalunya lliure i revolucionària?

E l'vostre joc descobreix on arriba l'afany de proselitisme i el desig incontinut d'escalar com més aviat millor el Poder Públic per a establir un Estat a caprici d'una minoria que així podria imposar-se lliurement als fers ideals del poble català.

La vostra actuació, — no volem ara discutir si és beneficiosa o no pel proletariat i per les reivindicacions del poble productor, — és francament perjudicial als interessos sagrats de la Catalunya lliure que tots els fills de la nostra terra somnen i que tard o d'hora han de realitzar!

Parleu a vegades de passar factura després de la guerra a altres organitzacions antifeixistes. Doncs bé, Catalunya també us en passarà a vosaltres de factura per la falsedat de les vostres campanyes!

I per acabar reproduïxo unes paraules pronunciades per l'il·lustre escriptor català J. Pons i Pagés en la Conferència que va llegir al Casal de la Cultura de Barcelona la tarda del 3 de juny propassat.

"Tothom que visqui a Catalunya, tothom que treballi a Catalunya, tothom que es guanyi el pa a Catalunya, ha de saber i ha de parlar la llengua catalana. I mentre aquests dos principis no siguin acceptats lleialment i aplicats íntegrament, no podem tenir pau i concòrdia amb la gent de les altres terres hispàniques que s'hi oposin.

Tot això ho deuran tenir per ridícules falòrnies, una molt estranya mena d'autonomistes que ara de poc ens han sortit. Són els més gelosos defensors de la nostra autonomia. Mai no els sembla prou completa.

Antena

Del 19 de juliol ençà s'ha imposat la moda de les delegacions de les Conselleries de la Generalitat a les comarques. Hi ha delegats comarcals d'Agricultura, Serveis Públics, Economia i Proveïments. Moltes d'aquestes delegacions han curat més de la política de la seva organització que no pas dels serveis que se'ls ha encomanat. Hi ha hagut casos que ha estat inútil requerir el servei d'un delegat si no s'ha mostrat el carnet de la seva mateixa confiança. Molts d'aquells delegats s'han convertit en delegacions de partits i d'organitzacions i, com a tals, creaven centres i sindicals afectes a llur ideologia política o sindical.

No veiem per enlloc la necessitat d'unes tals delegacions de Conselleries si es té en compte l'existència d'unes Comissaries delegades de la Generalitat en les quals podien haver recaigut les missions assignades als delegats. Tenim molts motius per a dubtar de l'eficàcia d'aquelles delegacions. En molts casos han constituït un obstacle en el desenrotllament dels mateixos serveis que els eren encomanats. Hi ha hagut delegats que han obrat amb tanta independència que més que un delegat d'un Departament han donat la sensació d'un amo que fa i desfà... a favor de l'organització que el situa.

Cal anar a la liquidació d'aquestes delegacions que no tenen raó d'existir, que són cares i que només serveixen per a trafiquejar amb el proselitisme.

"Tot el poder per al Govern de la Generalitat, s'ha vingut dient fins ara... Es cert que els delegats en qüestió són nomenats i representen els Departaments del Govern, però això només és en el paper, puix que als qui representen — salvades les excepcions de sempre — més que a ningú, és als comitès polítics i als Sindicats. Ens sembla que ja comença a ésser hora dels estalvis, i una bona mesura econòmica fóra la supressió d'aquesta mena de consellers comarcals, d'Agricultura, Serveis Públics, Economia, i Proveïments... i dels que es puguin crear de nou. Perquè...

Van en camí de no acontentar-se de res que no sigui la més absoluta independència. Si algú frega inadvertidament la més minsa de les nostres facultats autonòmiques, fan uns esgarips que no sembla sinó que els han violat alguna persona de la família. Quan el govern central s'encarrega de l'ordre públic, mogueren un sagramental, que n'hi havia per a creure que el món finava. Ara, tot això, en el castellà més castís que saben, i amb la més pura i neta anticatalanitat que mai s'hagi conegut.

Els han donat motiu a inventar aquella dita estrambòtica, estirabot paradoxal, que, com totes les paradoxes, té bona cosa de veritat, massa cosa de veritat. La dita diu: "Catalunya independent. Però sense catalans".

El nostre comerç exterior

II

Contra els nostres productes s'ha iniciat a l'estranger una ben orientada competència que podria ésser trágica per a les nostres comarques. Els països que no simpatitzen amb el nostre moviment antifeixista s'esforcen per tal de pertorbar els nostres mercats i emprendre totes les modalitats i procediments que en tàctica comercial són conegudes. Cal remarcar que el seu afany de captació mai no havia estat tant accentuat i que els seus productes i preus són millorats constantment.

Itàlia i Portugal volen destruir-nos els nostres mercats i tot el seu esforç va dirigit contra tot allò que fa olor d'espanyol. Són dos països enemics que volen eliminar-nos d'arreu i potser per una doble finalitat: La de crear perturbacions a la nostra economia i amb el seu desgavell produir adeptes per al feix i per altra part emportar-se els mercats de tots aquells països que simpatitzen amb ells i que desgraciadament no són pocs.

Itàlia i Portugal, per les classes de productes que exporten són perillosament temibles i si a això hi ategim la guerra que vivim que no ens permet desenvolupar-nos amb la llibertat de moviments desitjada convindrem que els nostres governants han d'estar amatents amb el

desenrotllament d'un afer que tant va lligat amb la vida de la República espanyola.

Un mercat és sempre una cosa gelosa pel país que el domina. Una clientela d'anys és un orgull i una satisfacció per la marca que la gaudeix. Són coses de la intimitat comercial que van aparellades amb l'instint natural de superació i conservació que cal reconèixer. Tot això no ho poden copsar els buròcrates que mantes vegades són els inspiradors o els legisladors del nostre país. Una organització comercial no pot eliminar-se per pur caprici si hem de fer quelcom constructiu. La guerra imposa certes novetats que cal aplicar sempre que tinguin, com hem dit repetidament, una certa garantia d'eficàcia.

Per això creiem que el nostre comerç d'exportació s'ha d'esforçar i no deixar-se arrabassar allò que ha guanyat en una sèrie d'anys de lluita comercial que molta gent de casa nostra no vol comprendre. I que ha de recórrer als nostres governants i fer sentir la seva protesta per certes activitats que són completament inoperants i que semblen exclusivament fetes per a enderrocar tot el treball portat pel sector comercial que ha realitzat coses molt profitoses per a la nostra economia.

F. CONDE I MALLOL

Una visita

Ha estat a visitar-nos a la nostra Redacció, l'inspector general d'ambulances de camillers de la Creu Roja de Catalunya, Felip N. Puja-de, acompanyat del capità-secretari Ferran Azpiazu, els quals han estat a Tarragona per tal de comprovar personalment els estralls ocasionats per la criminal aviació feixista i al mateix temps girar una visita d'inspecció a la Creu Roja local, que amb tant d'heroisme es comportà el dia del bombardeig.

Havem departit llarga estona amb els nostres visitants, que durant la seva estada a la nostra ciutat han visitat al comissari de la Generalitat i a l'alcalde, per tal de practicar algunes gestions per a la major efectivitat dels serveis de la Creu Roja local, de la nostra conversa n'havem tret la impressió que molt prompte, si els ajuts sol·licitats els hi són donats, la Creu Roja comptarà, a la nostra ciutat, amb material ad hoc i per tant podrà prestar els serveis amb major eficàcia.

COP

Amb la 33 Divisió

I

Hem sortit de Jaen a la una del migdia. Degut, principalment, a la amabilitat del comissari de Guerra i, també, a la necessitat d'arribar abans que la resta dels companys al nou punt de residència per tal de col·laborar des de la nostra condició de soldats a les tasques d'organització ens ha estat possible fer el viatge en automòbil.

El nostre "Nash" ha fet bonat de la bona durant unes reduïdes desenes de quilòmetres. Com si coneixés el nostre desig de contemplar la zona minera enclavada a la major de les províncies andaluses, en atansar-se a Linares ha reduït considerablement la marxa. El xòfer, el diminut "Sardineta", ex-taxista de Granollers, empatat de quedar-se resagat no deix tranquil l'accelerador. Però l'aigua del radiador li fa la santíssima i de tant en tant, el tap, incapaç d'aguantar la pressió, salta a gran alçària, facilitant la sortida d'un magnífic brollador d'aigua bullent. A última hora s'ha convençut que el millor mitjà és el de la renovació constant del líquid refrigerador, i aquest senzill sistema que té quelcom de pintoresc li estalvia més d'un mal de cap i reneç.

Anem fent via, a través de La Carolina, Vilches i Santa Elena, distanciant enormement dels altres quatre cotxes de la caravana. Si el cap de l'expedició no s'adona del nostre ressagament ens exposem a no arribar mai més al lloc de destí, sobretot si tenim en compte que el desconeixem en absolut. Però, no; amb nosaltres hi vénen els queviures i tenim la seguretat que per moltes que siguin les ansies d'acabar el viatge, com que Madrid és molt lluny encara, les necessitats fisiològiques dels que ens precedeixen les superaran...

Al peu del Guadarrama ens veiem lliures de la natural però molesta curiositat de la quitxalla i dels somriures senzills però irònics de llurs pares. El motor del "Nash" podrà bullir i el tap podrà saltar amb tota tranquil·litat. Deixarem de rebre les múltiples burles indirectes, de les quals no tenim cap culpa. Estem segurs que si la cinematografia i les pel·lícules tinguessin tanta acceptació en aquestes terres com la tenen a Catalunya o ens filmarien a l'entrada de cada poble o ens prendrien, a cotxe i a nosaltres, com a intèrprets de pel·lícules còmiques.

Seguim la tortuosa carretera que travessa la Serra del Guadarrama, voltats de paisatges encantadors. Despenaperros, ja gairebé a la fi, aixeca orgullós les seves crestes i, fent-se càrrec del poder que la natura li ha otorgat, s'agegant encara més, fa gala de la seva inexpugnabilitat i desafia els esperits, pobres il·lusos!, que un dia somniaren en abatre el seu domini i convertir-lo en un signe d'esclavatge.

Passat el Guadarrama, els alegres i freqüents pobles de Castella la Nova, Valpepeñas, Manzanares, ens ofereixen el magne espectacle dels seus camps daurats, de les seves vinyes esplèndides i ufanes... A l'entrada de cada un dels nombrosos pobles un formiguer de persones i cavalleries treballa sense descans batent i recollint el blat, convertint les moltes eres en rius d'activitat i de dinamisme, en promeses d'un pròxim benestar...

Hem deixat enrera la febrera estació d'Alcázar de San Juan i, allà al lluny, els molins de la Manxa, ens recorden la caballerosa figura del Quixot, els seus amors, aventures, propòsits, il·lusions... El veiem lluitant contra les pales dels molins i darrera d'ells milers i milers de xicots, amb les seves mateixes amors, aventures, propòsits, il·lusions, però condensades en la fe en el triomf proper, fan via vers les trinxeres, amb el fusell al braç i una cançó a flor de llavis.

La reraguarda de les primeres línies dels sectors de Madrid se'ns presenta voltada d'ombres. El negre mantell de la nit cobreix els moviments de tropes antifeixistes i, amb freqüència, hem de cedir el pas als homes i a les màquines que han fet de la capital de la República una fortalesa inexpugnable i que, a no tardar gaire, trencaran el cercle de ferro amb què el feixisme internacional té sotmès, en alguns indrets, Madrid.

Passem la nit, excepcionalment gelada, en ple camp. A les primeres clarors del dia, aquells homes de les Brigades de Xoc que han dormit junt a nosaltres, tresquen pels camps propers recollint els cereals que han d'ésser el millor amic del combatent. Unes esquadretes d'aparells lleials s'aixequen sobtadament de darrera uns camps de blat i volen arran de terra, saludant amb llur presència la tasca dels abnegats components de les benemèrites brigades.

Deixem la província de Madrid i ens endinsem cap a la de Guadalajara. Anem a viure la guerra. Hi anem sense mirar endarrera, sense recordar-nos dels qui deixem. El front alt, el cos erigit, amb el pensament fixe amb els milers d'herois caiguts, amb els milers de lluitadors que potser cauran. Estem disposats a tot. Quan caigui algun dels nostres ho farà amb la rialla als llavis i el crit de Visca la República! al cor.

Remarque ens féu odiar la guerra, però aquest cop hi anem contents perquè sabem que la victòria significa l'imperi de la democràcia, la fi del feixisme a Espanya i al món i la fi de les guerres.

Remarque té raó. Però les seves mateixes conclusions les trobarem, i les seguirem al peu de la lletra, quan amb la guerra, hàgim acabat amb les guerres.

JOSEP RECASENS i JORDA

Els "AMICS DE LLIBERTAT" defensen la revolució veritable de Catalunya i lluiten lleialment per un nou estat de coses constructiu, just i humà.

Unió antifeixista

Es vergonyós que públicament hagi d'ésser posar en evidència la discòrdia antifeixista promoguda per elements que la consciència bé els hauria de dictar la reflexió del mal que es fa per la guerra. L'enemic que tindrà l'esguard sobre nosaltres per mitjà de l'espionatge coneixerà que vivim en discòrdia mal compresa i certa part maliciosa. Però convindrem en que les veritats hem de dir-les amb la finalitat de procurar esmenar conductes que han portat com a conseqüència l'allargament de la guerra potser; també la feblesa de tractament rebut de l'exterior. I aquesta esmena ha d'imposar-se si de bona fe es sentida la missió que a tots ens ha d'anidar, sobreposant-la a la polèmica de baixa política.

Que cap bàndol pretengui conquerir una superioritat ja que tots plegats i sota una sola bandera, la de la República, que representa el símbol de les llibertats d'Ibèria, ens ha de moure un sol desig, abatre el feixisme que tant descaradament pretén encadenar Europa.

Es innoble abusar de l'imperatiu d'unió per part de certs elements mentre la conducta deix d'obeir a la propaganda. La prudència aconsella no rebassar-la sota, sostindre's en la unió solament dels demés. Atacar i creure's el més fort sota la falsa maniobra del número per no suportar la crítica justa del germà antifeixista amb amenaça constant de que es trenca la unió volent fer-se invulnerables per raó de la mateixa força, la dignitat de la família antifeixista ha de resenir-se'n profundament amb repercussions en el front de guerra. Voler aprofitar-se per mitjans que la societat li repugna de fer una revolució en moments tan crítics com els que la guerra ens ha imposat prescindint dels altres elements antifeixistes no es pas gesta favorable a la unió. Cap dels partits en luita contra la reacció ha pensat tornar endarrera vers les posicions alentadores de les aventatges socials assolides pel proletariat però tampoc poden sucumbir en ésser avesallades per cap sector ventagista quan el bon seny assenyala que primer hem de guanyar la guerra; ja bé prou es sapigut que sense aquest punt primordial no quedaria res en peu de la revolució.

Unió vertadera i noble imposen cis presents moments. Lluny de voler dir que els grups amb plena consciència de les circumstàncies del xin de fer propaganda de llurs ideals sense però menyspreuar el germà antifeixista, ja que hem de reconèixer els deures. Dia darrera d'a es pregonada la unió i la necessitat de rectificar conductes pel bé de la llibertat amenaçada i aquest alé popular deu ésser recollit. Aquells, que, solament vulguin aventajar-se de la unió se'ls ha de barrar el pas mai sia pel camí del convenciment que si és de bona llei sabrà encarrilar-se al bon camí. Fels que encara amb barroera literatura pretenen la discòrdia antifeixista continuant llurs prèdiques del empacho democràtic han de reflexionar millor i hauran de convèncer-se de que la democràcia il·luminarà el sol de l'humanitat i hauran d'eliminar-se els mateixos perquè el poble no admet l'acció tirànica de cap dictadura encara que aquesta sia de tipus disimulat.

En complir-se l'any de la rebel·lió militar, derivant amb l'invasió estrangera, dediquem els nostres esforços per a una vertadera unió per acabar la guerra que tant ens sangra. El dolor, les víctimes que la guerra ocasiona ho exigeix del sincer antifeixista. No fa gaires hores que Tarragona ha sentit l'emoció dels estralls ocasionats. Els elements responsables han de cuidar del control de la unió seriósament comportada.

W. VALLS

Aquest número ha passat per la prèvia censura

IDEAL CINEMA

Dissabte, 24: Tarda, a les 5'45 i diumenge, 25: Tarda, a les 5. Uniques sessions de cine sonor.

Un doble programa "UNIVERSAL"

Mary Carlisle, Edward Arnold i Phillips Holmes, en l'extraordinària pel·lícula

Doble secuestro

Lew Ayres June Knight, en el gran film

Un drama en autobús

Completarà el programa una cinta de DIBUJOS.

NOTES INFORMATIVES

RECTIFICANT

Havem rebut la següent lletra de la "Sociedad de profesiones y oficios varios, Casa del Pueblo U. G. T." de Tarragona:

Sr. Director de la "LLIBERTAT".

Distinguido camarada: Esta Organización Sindical, veía con gusto diera cabida en la "LLIBERTAT" a las presentes líneas:

Con asombro leemos en ese digno diario que usted dirige, correspondiente al núm. 307, que ayer unos camaradas de la brigada eventual del Ayuntamiento se negaron a trabajar antes de las ocho de la mañana, por ser la hora de empezar el trabajo.

A esto sólo tenemos que objetar que, lo que pasó en realidad fué lo siguiente: En los primeros momentos por los camaradas responsables de los Sindicatos, ofrecimos el personal necesario para los trabajos que convinieran dentro de la población, aceptando solamente el número de 10, con esto damos por esclarecido este hecho, pero queremos dejar sentado que, al ser requeridos y Obras, éstos no pudieron ponerse a disposición del Ayuntamiento, no por falta de los obreros ni los dos los camiones de Fortificaciones chóferos, sino por la falta absoluta de gasolina, y no estando ningún responsable de dichas Obras que pudiera facilitársela fué por lo que éstos, no pudieron personarse al trabajo antes de las nueve.

Esto es lo que pasó en el día de ayer y si hay alguna responsabilidad que cargue con ella el culpable, pero que de ninguna manera se le atribuya a los obreros.

Lo que si podemos afirmar es que por esta Organización posteriormente, fueron ofrecidos veinticinco obreros, a fin de poder darle descanso a los que desde la noche anterior estaban trabajando. Uno de los capataces al cual se le hizo el ofrecimiento, contestó con estas palabras: "si a nosotros nos hacen falta obreros tenemos suficiente sin necesidad de los que se nos ofrecen", creyéndose él indudablemente que nosotros queríamos absorber la dirección de los trabajos y la realización de los mismos.

Gracias anticipadas quedo de usted y de la causa obrera. Tarragona, julio 1937. — La Junta. — El secretario. — V. B. — El presidente Policarpo Pérez.

N. de la R.:

A pesar del que manifiesta en la anterior lletra la "Sociedad de Profesiones y Oficios Varios, U. G. T. de Tarragona", nosaltres ens ratifiquem en la nostra denúncia; ara, a l'Ajuntament és a qui compet aclarir-la i després obrar en conseqüència de comprovar-se la seva veracitat, com estem segurs.

DELEGACIO D'ORDRE PUBLIC. DONATIU

El comissari delegat d'Ordre Públic ha rebut un Saluda del cap superior de Policia de Catalunya, acompanyant un donatiu de mil pes setes de l'Empresa Collectivitzada Service Station de Barcelona pro víctimes del criminal bombardeig de diilluns.

Rectificant ordres anteriors, els bars, cafès, hotels i similars romandran oberts fins a les nou del vespre.

Ja sap prou?

Curset d'estiu

Acadèmia ROIC

Colom, 24

Todos los individuos que se encuentran actualmente en sus hogares disfrutando permiso concedido por el disuelto Regimiento de Artillería de la Tercera División (Tortosa), se incorporarán sin excusa ni pretexto alguno dentro el plazo máximo de 48 horas en la Caja de Recrutación núm. 27, sita en el edificio de la Comandancia Militar de Tarragona.

LA COSETANIA

Efectes militars i articles per a viatge, juguets.

Angel Guimerà 2 TARRAGONA

INSTITUT NACIONAL DE SE-GONA ENSENYANÇA

Es posa en coneixement del públic i en particular dels interessats, que el curset d'estiu començarà a funcionar en aquest Centre el dia 21 del corrent.

Es prega a tots els alumnes inscrits la puntual assistència a les classes respectives.

MOVIMENT DE LA POBLACIO

Nats

Marta Almaraz Gómez, Llibertat Ibáñez Falcó, Julià Abad Franquet.

Matrimonis

Josep Maria García Carbó, Espinach, 19, de 14 mesos.

Cinema Teatre Tarragona

Dissabte, 24: Tarda, a tres quarts de sis

Diumenge, 25 juliol: Tarda, a les cinc

Uniques sessions de cinema sonor

UN PROGRAMA MONSTRE

La varietat musical,

Opera Modernizada

La comèdia còmica interpretada per Buster Keaton i Jimm Durante,

Piernas de Perfil

Un film dramàtic d'acció d'una lluita aferrissada contra els gangsters,

El mónstruo de la ciudad

per Walter Huston i Jean Harlow.

IMPORTANT. — Si per manca de fluid elèctric o bé per altres causes estranyes a la voluntat d'aquest Comitè, hagués d'ésser suspès l'espectacle ja començat, el públic no tindrà dret a cap mena de reclamació.

CAMISES CORBATES

darreres novetats

= ALSINA =

CAMISER

SANTAELLA

Joies - Relotges

Compostures garantitzades

Unió, 3

El temps

OBSERVACIONS METEOROLÒGiques DE L'INSTITUT

Temperatura a l'ombra: Màxima, 27; mínima, 21.

Baròmetre a 9 i al nivell de la mar: A les 8 h., 761'4; a les 18, 759'4.

Direcció del vent: A les 8 h., ESE.; a les 18, E.

Estat del cel: A les 8 h., quasi tapat; a les 18, id.

Classes de núvols: A les 8 h., St. Cú. A. Cú.; a les 18, id. id. id.

Evaporació: En les 24 h., 3.

Pluja recollida: En les 24 h., 0.

Delegació del Treball

DE TARRAGONA

Havent-se traslladat les oficines d'aquesta Delegació al nou local situat a la Rambla del 14 d'Abril, 97, primer pis, es fa avinent al públic que a partir del dia 23 seran despatxats els assumptes corresponents a aquest departament de les 10 a les 14 i de les 17 a les 20 hores.

El delegat del Treball. — Ramon Sanahuja.

GENERES DE PUNT

J. Fuster

Gran assortit en Caçadores Mitges i Mitjons

Unió, 15 TARRAGONA

Bar Peninsular

CASA AMBRÓS

Especialitat en mariscs de totes menes

Plaça República, 41

Telèfon, 1630

Front del Centre

Madrid, 23. — Han tornat a atacar els facciosos al sector de l'esquerra de la carretera d'Extremadura. Les bateries rebels segueixen descarregant la seva metralla sobre les nostres posicions amb objecte de crebar-les.

La preparació artillera fou bastant violenta i alguns dels projectils han caigut al cas de Madrid, causant escassos danys i bastantes víctimes.

Els soldats republicans aguanta- ren fermes en les seves posicions i

després de contenir l'avalanxa els feren retrocedir amb enorme energia, obligant-los a replegar-se cap a la carretera de Toledo. L'enemic deixà moltes baixes i algun material de guerra al camp.

Les bateries rebels insistiren en el seu bombardeig, però la presència dels nostres avions les feu emudir.

Les forces republicanes han presionat fortament a Navalagamella. S'h'afet en dues direccions, de manera que els facciosos únicament

LABORATORI

Radio-Elèctric

BOVE

Baixada Misericòrdia

Telèfons 1267 i 1668

tenen una difícil comunicació amb el sector de Fresnedilla. La pressió ha anat augmentant a mida que anava avançant el matí i els feixistes s'han vist en situació difícil i no han tingut altre remei que replegar-se sobre posicions més segures.

La nostra artilleria s'ha encarregat de reduir a pols les defenses protectores de l'enemic a Navalagamella. Els parapets, trinxeres, fortificacions i alambrades que els soldats alemanys i italians havien aixecat en aquest sector han quedat absolutament desfetes.

En el bosc situat a l'Oest del poble on estaven els punts més fortificats de l'enemic, d'una banda l'aviació i de l'altra l'artilleria, s'han encarregat de què els estrangers es veiessin obligats a parapetar-se entre la brossa.

Sobre el bosc i primeres cases de Navalagamella l'exèrcit popular ha pressionat molt intensament i els soldats facciosos molt crebats no han oposat una gran resistència.

L'operació continua i únicament hem de dir que a les primeres hores de la tarda les forces republicanes continuen portant la iniciativa amb un ordre i encert realment extraordinaris.

L'aviació i l'artilleria cooperen eficaçment a l'operació.

La pressió que l'enemic exercia a Brunete i Quijorna ha disminuït sensiblement. Les seves forces han tingut de córrer cap a l'esquerra i l'objecte d'enviar contingents als punts atacats per l'exèrcit republicà.

Al sector de Villamantina, les tropes republicanes hi han efectuat algunes incursions, havent comprovat que està totalment evacuat, no quedant-hi més que algunes patrulles de combatents que hostilitzen molt debilment els nostres soldats. Aquests han retornat sense novetat a llurs bases.

Als sectors de Guadalajara i Avila sense novetat. Els feixistes quasi no donen senyals de vida, convinguts de l'esterilitat dels seus esforços, però l'exèrcit republicà continua alerta per a evitar qualsevol sorpresa desagradable.

Al sector Sud del Teix ha continuat l'activitat, especialment al sub-sector d'Extremadura. Les nostres forces hàbilment parapetades al sector d'Alia continuen rebutjant atacs i hostilitzacions de l'invador.

També rebutjaren atacs de poca importància a la Serra d'Alarcón.

Ultramarins i Comestibles

JOSEP CABRÉ PAGÈS

Especialitat en pastes per a sopes i licors

Maurin, 21.—Telèfon 1721

TARRAGONA

PÈRDUA

S'ha extraviat un porta-claus. S'agrairà la seva devolució al domicili d'Agustí Pujol, Unió, 21.

EXCEL·LENT

CARN DE CAVALL

Llocs de venda:

Taula n.º 74 del Mercat Central i Plaça del Port

Per encàrrecs telèfon n.º 1195

Declaracions de Fernando de los Ríos

Nova York, 23. — Al seu retorn d'Espanya, el senyor Fernando de los Ríos, ambaixador de la República a Washington, ha fet declaracions als periodistes sobre la situació espanyola, especialment sobre la data en què es preveu el final del conflicte.

L'ambaixador precisà que "potser dintre de tres mesos o potser dintre d'un any". Tot dependrà — continuà dient — de l'actitud que adopti el Govern anglès en les negociacions actualment en curs.

Si el Govern anglès obté la retirada dels voluntaris, el general Miaja ens assegurarà que la victòria seria nostra dintre de tres mesos. Si el pla britànic fracassa, la guerra serà molt llarga. El Govern solament demana les mateixes facilitats que Franco per a procurar-se material i municions.

Andreu J. Capdevila

FUNERARIA

J. Nogués, 22.—Telèfon, 1440

TARRAGONA

Mobles

Radio-Philips : Música

PAU RICOMÀ

Rambla 14 d'Abril, 48

TARRAGONA

El traje de bany al territori facciós

Baiona, 23. — El "Diario de Navarra" publica aquesta notícia:

Sant Sebastià. — L'Ajuntament ha celebrat sessió ordinària, adoptant, entre altres, els següents acords:

Testimoniar el pèsam a la ciutat de Valladolid per la mort del cardenal i arquebisbe monsenyor Gandasegui.

Aprovar en línies generals el reglament pel que es regiran els banyes de platja a partir d'ara.

Es prohibeixen els banyes de sol i jaure a l'arena.

Podran els banyistes únicament passejar-se amb vestit de bany si aquest reuneix les següents condicions:

Les dones portaran vestit de bany complet, cubrint l'esquena, pit i costats i una sobre-falda fins al genoll.

Els homes amb vestit de bany complet corrent que cobreixi a més, esquena, pit i costat i pantaló ample d'esport.

SOLSONA

Rambla 14 d'Abril, 57

Actualment presenta:

Robes

Bruses

Gèneres de punt

Trajes de bany

Marroquineria

Guants i mitjes

Perfumeria fina

Llanes per a labors

i tota mena de Novetats per a senyora, de l'acreditada firma

Martí Martí

de Barcelona

La tragèdia de Tarragona

D'un any ençà, Tarragona viu sota el signe de la tragèdia. Aquella ciutat quieta i lenta, d'ambient serè i de pasatge clàssic, sofreix agudament els dolors de la guerra bàrbara. Mesos ençà va ésser un camp d'operacions dels incontrolats sinistres, que tacaren de sang la gran claror tarragonina. Després les agressions faccioses s'han acarnissat amb fúria salvatge damunt les seves coses de veïnat, allunyades de tot objectiu bèl·lic.

Proporcionalment a la seva àrea i al nombre dels seus habitants, Tarragona és la població catalana que més ha sofert. Per aquest motiu mereix l'especial atenció del Govern de la Generalitat i del Govern de la República, no sols per a socórrer els damnificats ans encara per a prendre les oportunes mesures de precaució i de defensa.

Ho mereix Tarragona, i ho mereixeria qualsevol població que es trobés en el seu cas.

Ja sabem que no és possible acudir a tot arreu alhora. Ja sabem que no hi ha mitjans prou eficaços per a evitar en absolut les agressions per mar o per l'aire. Però les poblacions del litoral, trobant-se més exposades, han d'ésser més ateses. I si no és possible d'assegurar un indret contra les agressions, hom pot fer menys fàcil, i per tant temibles, els cops de l'enemic.

Les facultats que en els afers relatius a la guerra ha acumulat el Govern de la República, han d'ésser exercides a tot arreu amb el màxim interès i la màxima eficàcia. Avui — cal dir-ho — succeeix sovint que l'Estat deixa de prestar dins el territori de Catalunya importants serveis que estan legalment al seu càrrec i que presta efectivament en altres contrades del territori lleial.

Veiem, per exemple, que el Govern de la República ha pres pel seu compte la realització de moltes obres per a la defensa passiva, com la construcció de refugis, mentre que en el territori català les obres d'aquesta classe han d'ésser fetes pels Ajuntaments o per la Generalitat, a despit del caràcter extraordinari que les tals obres presten.

Encara, per aquest cantó, l'absència de l'Estat central pot ésser més o menys compensada per l'activitat pròpia i per les despeses pròpies. No passa el mateix, però amb la defensa activa contra els atacs aeris, que afecta plenament el ram de guerra, del qual el Govern de la República i les seves autoritats militars s'han encarregat totalment.

Concretant-nos al cas de Tarragona, hem de dir que aquesta ciutat, per la seva importància civil i per la seva vàlua estratègica, ha d'ésser dotada de mitjans de defensa capaços de respondre adequadament els cops navals o aeris que hom intenti donar-li.

Ningú no pot voler, ningú no vol, que Tarragona estigui exposada a la destrucció amb què l'amenaça els repetits bombardeigs. Si hi ha en el camp rebel — com alguns sospiten — una mà, moguda per odis de foll, que dirigeix deliberadament contra Tarragona les crueïssimes i reiterades agressions, no ha de mancar a la noble ciutat catalana cap dels mitjans de prevenció, de defensa i de repulsa que sigui factible de proporcionar-li. Crims com els que han endolat Tarragona, no han de quedar en la impunitat.

A. ROVIRA I VIRGILI

(De "La Humanitat")

Espigolant

"La Publicitat" en la seva crònica diària s'ocupa de l'arribada a Barcelona del President Aguirre i entre altres coses totes escaients tenim a bé reproduir les que segueixen:

"La raça dels herois euzcars no s'ha acabat. Avui salutem en Josep Antoni d'Aguirre el seu representant més genuí i il·lustre. Ell és un vivent testimoni de la força del dret damunt el dret de la força... Ell duu amb dignitat i senzillesa la seva alta representació del poble democràtic d'Euzcadi, de la vella democràcia cristiana que entre les angoixes d'aquesta guerra cruel ha nascut a la llibertat i n'ha après de conèixer el preu de la seva de-

tensa i la urgent fretura de reconquerir-la."

"Diari de Reus" s'ocupa de la troballa de cementiris clandestins per mitjà de la ploma del seu editorialista M. Badia Colomer, i diu entre altres, coses unes que havem de subscriure i les altres també encara que potser amb certes reserves:

"Per això és de celebrar que mica a mica vagi sortint a la superfície el veritable significat de moltes coses que s'han llançat amb motiu de la "revolució en marxa" consistents en llevar la vida in-

En aquestes circumstàncies, tot aquell que escampi rumors alarmistes o pretengui desmoralitzar la gent és un traïdor, i com a tal ha d'ésser tractat.

cuament a un bon nombre de ciutadans de Catalunya que no havien comès altre delictes que el de voler oposar la seva raó a la força brutal de determinats administradors de la Revolució.

Cementiris clandestins, revisió de certes actuacions a l'empar de determinats càrrecs i finalment les troballes diàries de dipòsits d'armes quan s'han esgargamellat tant els seus posseïdors per a que totes les armes anessin al front, donaran llum per a poder controlar ara, d'una manera ben estreta, els que fins fa poc encara controlaven "incontrolats" al servei de la revolució amb pistola que s'apuntava a veritables antifeixistes i no es preocupava de la guerra contra el feixisme. I per a la història de la "revolució", quedaran documentals d'irreparable valor per a que la tasca de tots pugui ésser jutjada amb imparcialitat i justícia."

"El Diluvio" s'ocupa en el seu editorial dels emboscats i traïdors de retaguardia contra els quals s'ha d'ésser implacable treient-los dels seus cataus per tal no puguin seguir impunement la seva acció de rotista i d'espionatge:

"La persecució de esos malvados en la retaguardia es tan meritória como la de los que con las armas nos combaten en los frentes. No les demos punto de reposo y no olvidemos que si algunos de esos emboscados actúan en la sombra otros son lo suficientemente desvergonzados i cínicos para exhibirse en todas partes cual si no cometiesen delito alguno.

Nada de contemplaciones, camaradas antifascistas. Los traidores agazapados en la retaguardia, son nuestros peores enemigos y debemos apelar a todos los procedimientos para exterminarlos. Es ese un medio indirecto, sí, pero eficazísimo para el aplastamiento de los acciosos en armas."

"Solidaridad Obrera" es pronuncia, seguint la seva tàctica revisionista dels principis confederals pel federalisme. Serà curiós establir i aquest treball l'hauria de fer alguna ploma autoritzada, la diferència entre el federalisme polític i el federalisme sui-generis de la "Soli", hi ha en els dos conceptes tants punts de contacte i tants de discrepàncies que en posar-los en descobert ens ensenyarien moltes coses:

MOSTELLE

Suc de raim sense fermentar. Indicadíssim per a malalts, convalescents, parturientes i nens.

De venda a les farmàcies i drogueries.

Rafael Escofet - TARRAGONA

"En este momento, cuando se requieren de las masas populares los mayores sacrificios para aplastar al enemigo común, cuando al mismo tiempo se está construyendo un nuevo régimen de convivencia, es necesario que se echen las bases de una sólida i libre cooperación entre los pueblos como entre las organizaciones antifascistas. La C. N. T. propugna contra todo centralismo, el principio de autodeterminación y de autonomía. Aquellos que estén sinceramente por este principio sin intentar emplearlos como escudo de odiosos privilegios, encontrarán, siempre en nuestra organización el apoyo más firme para realizar sus aspiraciones..."

Joan Pons representant de l'E. R. de C. al Comitè Central de Milícies antifeixistes publica a "La Humanitat" un article que ens hauria plagut reproduir íntegrament per quan diu les veritats davant el "bluff" de certs partits que per a eludir responsabilitats carreguen el mort de totes les seves culpes a partits aliats, en repudiant no obstant els paràgrafs essencials:

"Fa pena llegir la campanya que els socialistes, tant els de Catalunya com els de la resta d'Espanya venen fent per a desprestigiar, en certs aspectes, el nostre poble. Segons ells, tot el que ha passat a casa nostra durant la revolució i la guerra, en té la culpa la que ells anomenen "política de silenci" i en dir això l'atribueixen al nostre Partit.

Cal estar nets — insisteixo — de tota culpa per a parlar segons com Recordo perfectament que el Partit Socialista formà part del Govern de Catalunya abans del 6 d'octubre, després del 16 de febrer, des-

prés del 19 de juliol i en forma part actualment. Del 19 de juliol ençà ha tingut intervenció en el Comitè de Milícies Antifeixistes, del qual Joan Camorera fou un dels orientadors. Vidiella i Aureli Ferrández eren els responsables dels grups d'investigació que tothom recorda, González, de la U. G. T. formava part de les Patrulles de Control, junt amb l'Àfrica i en Nomen dins d'aquest organisme ha tingut caps de zona i responsable a Sant Elies, Vidiella, Rodríguez Sala, Olaso i Sala han estat de la Junta de Seguretat Interior. Olaso i Rodríguez Sala han passat per Comissaria General. I podríem encara esmentar més fets concrets que deixem per una altra ocasió.

Primer guanyarem la guerra. Després, en bona democràcia, el poble jutjarà i dirà quins són els que s'han comportat amb més noblesa. I si ara hi ha alguna cosa a dir, ja que els socialistes tenen representació al Govern i als altres organismes, que ho discuteixin allà, sobre fets positius i concrets, i no com fins ara que s'ha callat a les reunions on arribaven les denúncies al Govern!"

CASA GUÉLL

Rebudes les Novetats d'estiu

Especialitat en trajes d'home

Major, 15 i 17

TARRAGONA

Sugrañes, Impresor. — Tarragona

ENTRESOLS VALENCIA

Saldos i Novetats Ocasions permanents
en sedes, llanes, cotons, gèneres de punt

Apodaca, II, entresol

Tarragona

Magatzems "LAS BALEARES"

Articles de Platja i Camp

Novetats en articles Camiseria

Darreres Novetats en tota mena de calçat, a preus econòmics

Rambla 14 d'abril 47

Telèfon 1583

TARRAGONA